

[Fritze Teisen.]

ny Overenskomst med deres Arbejdere eller ej, om de kan faa sat mere Produktion i Gang eller maa undlade dette. Under disse Forhold kan vi absolut ikke gaa med til, at Erhvervenes Bidrag, som her foreslaaet, forhøjes fra 3 Kr. til 4½ Kr. Vi saa ogsaa gerne, at Bestemmelsen om, at der ikke skulde betales Bidrag for Partsfiskerne, vedvarende blev staaende i Loven.

Vi ønsker gerne en Forhandling om disse Spørgsmaal, og jeg skal derfor ved Behandlingens Slutning tillade mig at foreslaa Sagen henvist til et Udvalg.

Gunnar Fog-Petersen: Jeg glæder mig over Bestemmelsen i § 9, hvorved Loven faar den Affattelse, som den paa dette Punkt har haft tidligere, og som jeg tror er den rigtige. Med Hensyn til de øvrige Bestemmelser mener jeg, at de bør gennemføres, som de staaar her, og det hurtigst muligt. Jeg kan altsaa anbefale Lovforslaget, ogsaa med den efterhaanden her i Tinget almindelig anvendte Begrundelse, at efter den omhyggelige og nøje Gennemgang, som Ministeren har præsteret, behøver jeg ikke at opholde mig videre ved Enkelthederne deri.

Socialministeren (Steincke): Jeg haaber ikke, at der i den Udtalelse, hvormed den ærede radikale Ordfører sluttede, laa noget som helst om, at min Gennemgang ikke altid er meget omhyggelig og nøjagtig. Jeg tager den som Udtryk for, at det virkelige ikke var muligt at finde noget som helst af Betydning at udtale, efter at jeg havde haft Ordet, og det giver jeg det ærede Medlem Ret i.

Til det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Fritze Teisen), der endnu beærer Tinget med sin Nærvarelse i Modsætning til saa mange andre, vil jeg gerne sige, at jeg kan jo ikke have nogen Interesse i at modsætte mig en Udvalgsbehandling. Jeg kan paa den anden Side ikke nægte mig den Tilføjelse, at jeg tror heller ikke, jeg har nogen Interesse i Udvalgsbehandlingen. Jeg ser nemlig ikke, hvordan det skal være muligt at komme anden Vej ud end at forhøje Arbejdsgiverbidraget fra 3 Kr. til 4½ Kr. Der blev da heller ikke anvist en Udvej af det ærede Medlem, og hvis det ærede Medlem vil sige, at man skal lægge Udgiften over paa Statskassen — for det kan jo ikke være det ærede Medlems eller Partiets Hensigt, at Arbejdsløshedsfonden skal arbejde med stadig stigende Underskud —, saa vil jeg dertil svare, at den største Fejl, der paa dette Omraade er begaaet, er efter

min Mening, at man i sin Tid lidt efter lidt sænkede Arbejdsgiverbidraget i Modsætning til, hvad der er sket i de fleste andre Lande. Arbejdsgiverbidraget er særdeles lavt her i Landet, og jeg kan ikke forstaa, at man i en Situation som den nuværende virkelig kan tro, at man kan slippe billigere end her foreslaaet. Jeg ser derfor ikke, at en Forhandling i Udvalget vil kunne føre til noget, men jeg har selvfølgelig ikke noget imod den — medmindre dens eneste Formaal er at faa en ny Artikel i Bladene om, at Sagen skal jages igennem Landstinget, uden at det konservative Folkeparti kan faa anført, hvad det ønsker.

Stensballe: Det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Fritze Teisen) har ønsket at faa dette Lovforslag i Udvalg, og det skal vi selvsagt ikke have noget imod. For saa vidt kunde jeg i og for sig godt afstaa fra at tilføje noget, men det Spørgsmaal, der skal undersøges, forekommer mig at ligge saadan, at det konservative Folkeparti i Virkeligheden har været med til at fremkalde den Situation, vi nu staaar i, og som bevirker, at der maa opkræves større Bidrag fra Arbejdsgiverne, end det vilde have været nødvendigt, hvis man i 1931 — da Forholdene, saa vidt jeg forstod paa det ærede Medlem, skulde være bedre egnede til Opkrævning af Skatter — havde opkrævet Skatter til Dækning af den Kriselovgivning, som Partiet da gennemførte sammen med Regeringspartierne. Det drejede sig den Gang om en Kriselovgivning, som intet havde at gøre med Forsikringsprincippet, men udelukkende med Understøttelsesprincippet, og som delvis tømte Arbejdsløshedsfonden eller dog svækkede den saaledes, at man nu staaar overfor Nødvendigheden af at skaffe nye Midler til Fonden, hvis den skal kunne udfylde de Opgaver, der er paalagt den. Men alt det faar vi nu rig Lejlighed til at drøfte i Udvalget, og det har vi for vort Vedkommende ikke noget imod.

Fritze Teisen: Jeg ved af Erfaring, at det ærede 5te Medlem for 4de Kreds (Stensballe), hver Gang han tænker paa Kriseforliget af 1931, omtrent ser rødt. Det nager og piner det ærede Medlem, og vi faar det Gang paa Gang at mærke. Men jeg er glad for den Oplysning, vi fik nu, for den kan bruges paa mange Maader. Vi fik nu at vide, at det ærede Medlem formentlig i 1931 vilde have været villig til at opkræve højere Skatter, siden det ærede Medlem nu kunde bebrejde os, at vi ikke den Gang